

Beleidsplan

Stichting de Blinde Schilders met uitgeoefende activiteiten en financiële verantwoording voor 2025

Foto: MacSiersImaging

Organisatie en contactpersoon

Hans Kalliwoda

Stichting de Blinde Schilders

PostBox 1136

NL - 1000 BC Amsterdam

TELEFOON 06-55 35 63 43

EMAIL info@blindpainters.org

WEBSITES www.blindpainters.org - www.worldinashell.net - www.refubees.org

STICHTING DE BLINDE SCHILDERS

K.v.K. dos.nr.:

41 22 64 04

BTW-nummer

805277900.B.01

ING Bank: IBAN

NL36 INGB 0106 5693 92

ANBI status/RSIN/fiscaal nummer/BSN nr.:

8052 77 900

Aangiftenummer:

805277900B010300

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. De Stichting	3
2.1 Missie en visie	3
2.2 Positionering	4
2.3 Organisatie en Uitgangspunten	4
3. Werkwijze en Principes	5
3.1 Doelstellingen	5
3.2 Status	6
3.3 Speerpunten beleidsplan	6
3.4 Financieel beleid	6
4. Kernactiviteiten en Vooruitzicht	6
4.1 Toelichting op de activiteiten in 2025	6 - 7
4.2 Vooruitzicht	8
Bijlagen	9
Projecten	9 - 12
JAARREKENING 2025 met toelichting	13- 15

1. Inleiding

Voor u ligt het geactualiseerde beleidsplan van Stichting De Blinde Schilders. Dit document beschrijft de missie, visie, werkwijze, activiteiten en ambities van de stichting en vormt het kader voor haar werkzaamheden in de komende jaren.

Sinds haar oprichting in 1994 ontwikkelt de stichting artistieke interventies op het snijvlak van kunst, wetenschap, ecologie en samenleving. Wat begon als een experimentele kunstenaarspraktijk is in de loop der jaren uitgegroeid tot een interdisciplinair platform waarin artistiek onderzoek, publieke participatie en maatschappelijke vraagstukken samenkomen.

De stichting gelooft dat kunst een unieke rol kan vervullen bij het zichtbaar maken van complexe uitdagingen en het verbeelden van alternatieve toekomsten. Niet door antwoorden te geven, maar door nieuwe perspectieven, ontmoetingen en vormen van samenwerking mogelijk te maken.

In een tijd waarin biodiversiteit wereldwijd onder druk staat en steden een steeds grotere rol spelen in de toekomst van mens en natuur, richt de stichting zich in het bijzonder op de relatie tussen stedelijke leefomgevingen en ecologische veerkracht. Het programma RefuBees vormt daarbij het belangrijkste artistieke en maatschappelijke ontwikkeltraject.

Het beleidsplan wordt jaarlijks geëvalueerd en waar nodig aangepast aan nieuwe inzichten en ontwikkelingen. De resultaten hiervan worden verwerkt in het jaarverslag.

2. De stichting

2.1 Missie en visie

Sinds haar oprichting in 1994 ontwikkelt Stichting De Blinde Schilders artistieke interventies die zich bewegen tussen kunst, wetenschap, technologie, ecologie en samenleving. De projecten van de stichting ontstaan doorgaans vanuit actuele maatschappelijke vraagstukken, maar zoeken tegelijkertijd naar universele thema's zoals verbondenheid, verantwoordelijkheid, migratie, identiteit, zorg en de relatie tussen mens en omgeving.

De naam De Blinde Schilders verwijst metaforisch naar het vermogen om voorbij bestaande beperkingen te denken. Niet door de werkelijkheid te ontkennen, maar door ruimte te creëren voor verbeelding, experiment en collectieve verantwoordelijkheid.

Door de jaren heen heeft de stichting uiteenlopende projecten gerealiseerd, vaak in samenwerking met internationale partners en altijd met een sterke nadruk op publieke betrokkenheid. Projecten als Europartrain onderzochten de culturele en politieke verbeelding van Europa, terwijl World in a Shell zich richtte op vragen rondom mobiliteit, autonomie en alternatieve manieren van leven in een veranderende wereld. Hoewel de onderwerpen verschillen, delen deze projecten een gemeenschappelijke benadering: zij gebruiken artistieke interventies om nieuwe perspectieven zichtbaar te maken en ruimte te creëren voor ontmoeting tussen verschillende vormen van kennis en ervaring.

In de afgelopen jaren heeft deze praktijk zich steeds nadrukkelijker gericht op de relatie tussen stad en natuur. Dit heeft geleid tot de ontwikkeling van RefuBees, een langlopend artistiek-wetenschappelijk programma waarin de stad wordt onderzocht als mogelijke schuilplaats voor bedreigde bestuivers die onder druk staan. Binnen dit programma komen vele lijnen uit eerdere projecten samen: internationale samenwerking, artistiek onderzoek, publieke participatie, kennisuitwisseling en de zoektocht naar nieuwe vormen van samenleven.

De stichting beschouwt haar projecten niet als op zichzelf staande kunstwerken, maar als onderdelen van een voortdurend leerproces. Iedere interventie vormt een tijdelijke manifestatie binnen een groter onderzoek naar de rol van kunst in maatschappelijke en ecologische transitie. Daarbij staat niet het object centraal, maar het netwerk van relaties dat rondom een project ontstaat: tussen bewoners, kunstenaars, wetenschappers, bestuurders, instellingen en andere betrokkenen.

Vanuit deze benadering ontwikkelt Stichting De Blinde Schilders geen vast model, maar een open praktijk waarin experiment, samenwerking en verbeelding bijdragen aan nieuwe mogelijkheden voor een duurzame en inclusieve toekomst.

2.2 Positionering

De stichting opereert binnen een internationale context van hedendaagse kunst, artistiek onderzoek en stedelijke ecologie.

Centraal staat het langlopende programma RefuBees, een artistiek-wetenschappelijk praktijkonderzoek naar de rol van steden als tijdelijke refugia voor bedreigde bestuivers. De naam RefuBees combineert de woorden "refuge" en "bee" en verwijst naar de situatie waarin steeds meer wilde bijensoorten hun toevlucht zoeken tot stedelijke gebieden als gevolg van habitatverlies, intensieve landbouw en klimaatverandering.

RefuBees positioneert zich als een interdisciplinair platform waar kunst, wetenschap, onderwijs, bestuur en burgerparticipatie elkaar ontmoeten. De projecten functioneren tegelijkertijd als kunstwerk, onderzoeksinstrument, educatief platform en ecologische interventie.

De stichting beschouwt biodiversiteitsverlies niet uitsluitend als een ecologisch vraagstuk, maar ook als een culturele uitdaging. Duurzame verandering vereist niet alleen nieuwe kennis, maar ook nieuwe verhalen, symbolen, rituelen en vormen van betrokkenheid.

Hierdoor sluit het werk aan bij actuele internationale discussies over sociale sculptuur, regeneratief ontwerp, burgerwetenschap, stedelijke ecologie en posthumanistische benaderingen van de stad.

2.3 Organisatie en Uitgangspunten

Geen winstoogmerk

Stichting De Blinde Schilders is een ideële stichting zonder winstoogmerk. Eventuele opbrengsten worden volledig ingezet voor de verdere ontwikkeling van de doelstellingen van de stichting.

Beloningsbeleid

Bestuursleden verrichten hun werkzaamheden onbezoldigd en ontvangen uitsluitend een vergoeding voor daadwerkelijk gemaakte kosten.

Projectmedewerkers, adviseurs en specialisten worden ingehuurd op projectbasis conform de beschikbare begrotingen en de richtlijnen van relevante sectorcodes en fondsen.

Artistiek team

De artistieke leiding van de stichting berust bij Hans Kalliwoda. Vanuit een interdisciplinaire praktijk ontwikkelt hij projecten op het snijvlak van kunst, wetenschap, ecologie en publieke ruimte. Het netwerk van deelnemers groeit per project. Specialisten, onderzoekers, technici en lokale kunstenaars zijn onderdeel van het procesgerichte karakter van het werk.

Netwerkorganisatie

De stichting werkt zonder vast personeel en maakt gebruik van een flexibel netwerk van kunstenaars, onderzoekers, ontwerpers, technici, ecologen, vrijwilligers en maatschappelijke partners. Afhankelijk van de aard van een project worden tijdelijke teams samengesteld.

Bestuur en organisatie

Stichting de Blinde Schilders/BlindPainters Foundation is een stichting met een culturele ANBI-status. De stichting bestaat uit een onbezoldigd bestuur dat op projectbasis de artistiek leider inhuurt, die op zijn beurt de teams samenstelt.

Bestuursleden:

- Alfredo Boogaard - voorzitter
- vacant - pennymester
- Ronald Koppers - secretaris
- Jelle Baars - algemeen bestuurslid
- Robin van Asperen - algemeen bestuurslid

Observerend en advies verlenend:

- Edith Molemans
- Paulien Willems (potentieel productie medewerkster)

3. Werkwijze en Principes

3.1 Doelstellingen

Stichting De Blinde Schilders ontwikkelt artistiek praktijkonderzoek op het snijvlak van kunst, wetenschap, ecologie en samenleving. Uitgangspunt is dat complexe vraagstukken zoals biodiversiteitsverlies, klimaatverandering en sociale fragmentatie niet vanuit één discipline kunnen worden begrepen of opgelost. Daarom functioneren onze projecten als ontmoetingsplaatsen waar verschillende vormen van kennis, ervaring en verbeelding samenkomen.

3.2 Status

Binnen het programma RefuBees onderzoeken wij hoe steden kunnen uitgroeien tot tijdelijke refugia voor biodiversiteit en hoe nieuwe relaties tussen mensen en andere levensvormen zichtbaar, beleefbaar en organiseerbaar kunnen worden gemaakt. Daarbij beschouwen wij kunst niet uitsluitend als representatie, maar als een vorm van handelen: een manier om nieuwe werkelijkheden te testen, maatschappelijke betrokkenheid te activeren en alternatieve toekomstscenario's tastbaar te maken. Amsterdam vormt daarbij niet het einddoel, maar een prototype voor een bredere zoektocht naar nieuwe vormen van ecologische gastvrijheid en stedelijke verantwoordelijkheid.

3.3 Speerpunten beleidsplan

Onze werkwijze is gebaseerd op samenwerking tussen bewoners, kunstenaars, wetenschappers, ontwerpers, overheden en maatschappelijke organisaties. Tegelijkertijd maken wij deel uit van een groeiend internationaal netwerk van onderzoekers en initiatiefnemers die vergelijkbare uitdagingen onderzoeken binnen hun eigen culturele, ecologische en bestuurlijke context. Door ervaringen, methodieken en inzichten uit te wisselen ontstaat een gezamenlijk leerproces waarin lokale experimenten kunnen bijdragen aan bredere maatschappelijke en ecologische transitie. Het uiteindelijke doel is niet het reproduceren van één model, maar het ontwikkelen van een adaptieve methodologie voor de posthumane stad: een stad waarin mens, natuur en technologie niet langer als afzonderlijke domeinen worden beschouwd, maar als onderling verbonden deelnemers aan één gedeelde leefomgeving.

3.4 Financieel beleid

De stichting opereert projectmatig. Er worden geen langdurige verplichtingen aangegaan, en er zijn geen structurele subsidies. De financiering komt uit een mix van projectsubsidies, donaties, bijdragen van gemeenten en inkomsten uit producties.

Het bestuur ziet toe op een gezonde financiële huishouding en bewaakt de projectbudgetten nauwgezet.

4. Kernactiviteiten en Vooruitzicht

4.1 Toelichting op de activiteiten in 2025

De onderstaande toelichting geeft inzicht in de activiteiten en inhoudelijke speerpunten van Stichting De Blinde Schilders in 2025. Dit jaar stond in het teken van verdere professionalisering van het RefuBees-programma, de realisatie van nieuwe BeeTotems, met de bedoeling om dit in samenwerking met wetenschappelijke instituten te realiseren, versterking van internationale samenwerkingen en de verdere ontwikkeling van participatieve en digitale instrumenten voor stedelijke biodiversiteit.

Belangrijkste activiteiten in 2025

- Realisatie en inauguratie van de BeeTotem in de Hortus Botanicus Amsterdam in juni 2025. Rond

deze plaatsing organiseerde de stichting een feestelijk publieksprogramma met het BeeCircus, lezingen, ontmoetingen en participatieve activiteiten voor buurtbewoners, bezoekers en partners. De installatie vormt een belangrijke uitbreiding van het Amsterdamse netwerk van BeeTotems en BeeHotels.

- Voorbereiding, productie en plaatsing van de BeeTotem bij Naturalis Biodiversity Center in Leiden, gecombineerd met een BeeCircus-programma in september 2025. Deze samenwerking versterkte de verbinding tussen artistieke praktijk, biodiversiteitsonderzoek en publieksbereik.
- Voortzetting van internationale samenwerkingen die in eerdere jaren werden opgebouwd, waaronder contacten met de Technische Universität München, Stadt Burghausen, Haus der Natur Salzburg, de Bayerische Akademie für Naturschutz und Landschaftspflege (ANL), TU Delft, TU Darmstadt en diverse onafhankelijke onderzoekers en specialisten op het gebied van stedelijke ecologie en bestuivers.
- Verdere ontwikkeling van het programma “Adopteer een RefuBee”. Via een interactieve kaart kunnen bewoners een wilde bijensoort uit hun eigen leefomgeving adopteren en bijdragen aan het versterken van haar voedsel- en leefgebied. Hiermee werd een directe koppeling gelegd tussen burgerparticipatie, educatie en biodiversiteitsherstel.
- Doorontwikkeling van de Karmagotchi als experimentele digitale laag binnen het RefuBees-programma. Het systeem verwerkt onder meer KNMI-data en lokale gebruikersinput, zoals water geven aan planten en het voeden van wormencompostsystemen. Hierdoor ontstaat een speelse en toegankelijke vorm van monitoring die bewoners actief betreft bij het beheer van de installaties.
- Verdere uitbreiding van het digitale kennis- en participatieplatform www.refubees.org. De website ontwikkelde zich tot een centrale plek voor informatievoorziening, publiekscampagnes, kennisdeling, documentatie en participatie rondom de verschillende RefuBees-projecten.
- Verdere uitbouw van een internationaal netwerk van kunstenaars, onderzoekers, musea, kennisinstellingen, gemeenten en maatschappelijke organisaties die werken aan vraagstukken rond biodiversiteit, bestuivers en natuurinclusieve steden. De stichting positioneert zich hierin steeds nadrukkelijker als praktijkpartner op het snijvlak van kunst, wetenschap en burgerparticipatie.
- Verdieping van de publieke en maatschappelijke positionering van RefuBees door middel van lezingen, presentaties, publicaties, publieke bijeenkomsten en bijdragen aan bredere discussies over de stad als natuurreserveaat, ecologische gastvrijheid en de toekomst van stedelijke biodiversiteit.
- Onderhoud en verdere uitbreiding van de infrastructurele basis van de stichting, waaronder digitale systemen, productievoorzieningen, opslagcapaciteit, transportmiddelen en technische faciliteiten die noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling, productie en het beheer van BeeTotem installations, BeeCircus-activiteiten en digitale toepassingen.

Met deze activiteiten heeft Stichting De Blinde Schilders in 2025 verdere stappen gezet in de ontwikkeling van RefuBees als een internationaal artistiek-wetenschappelijk praktijkonderzoek naar de rol van steden als tijdelijke refugia voor biodiversiteit. Daarbij staan niet alleen de bescherming van wilde bestuivers centraal, maar ook de ontwikkeling van nieuwe vormen van samenwerking tussen burgers, kennisinstellingen, kunstenaars en overheden. De stichting beschouwt de gerealiseerde projecten als tussenstappen binnen een langetermijnontwikkeling waarin wordt gewerkt aan een schaalbare methodologie voor natuurinclusieve en ecologisch veerkrachtige steden.

4.2 Vooruitzicht

De activiteiten van de stichting concentreren zich momenteel rond het programma RefuBees, waarin artistiek onderzoek, ecologische praktijk en publieke participatie samenkomen. In de afgelopen periode is gewerkt aan de verdere ontwikkeling van een netwerk van BeeTotems en case studies, gecombineerd met educatieve en performatieve activiteiten zoals het BeeCircus, publieke lezingen, buurtbijeenkomsten en internationale kennisuitwisseling.

Na eerdere realisaties in Amsterdam werd in 2024 een nieuwe BijenTotem onthuld in Raitenhaslach (Duitsland), in samenwerking met wetenschappelijke, culturele en bestuurlijke partners. In het voorjaar 2025 volgde de BijenTotem met de Hortus Botanicus Amsterdam, en in de zomer de BijenTotem met Naturalis in Leiden. Rond beide locaties werd het BeeCircus ingezet als mobiel platform voor ontmoeting, educatie en verbeelding.

Parallel hieraan ontwikkelde de stichting het digitale platform RefuBees verder, waaronder het programma 'Adopteer een RefuBee'. Via een interactieve kaart kunnen bewoners zich verbinden aan een wilde bijensoort in hun leefomgeving en bijdragen aan het versterken van geschikte voedsel- en leefgebieden. Ook wordt gewerkt aan de verdere ontwikkeling van de Karmagotchi, een experimentele digitale laag waarin ecologische data, zorgpraktijken en publieke betrokkenheid samenkomen.

Deze activiteiten maken deel uit van een breder artistiek onderzoek naar de rol van steden als tijdelijke refugia voor biodiversiteit. Daarbij werkt de stichting samen met een groeiend netwerk van bewoners, kunstenaars, ontwerpers, wetenschappers, musea, onderwijsinstellingen en overheden. De verschillende projecten worden niet beschouwd als eindpunten, maar als tussenstappen binnen een langetermijnontwikkeling waarin nieuwe vormen van ecologische gastvrijheid, burgerschap en stedelijke verantwoordelijkheid worden onderzocht.

Voor de komende periode ligt het accent op verdere verdieping van deze samenwerkingen, uitbreiding van het netwerk van BeeTotems en BeeHotels, versterking van internationale kennisuitwisseling en de verdere ontwikkeling van RefuBees als artistiek-wetenschappelijk praktijkonderzoek naar de stad als gedeelde leefomgeving voor mens en natuur.

Bijlagen Projecten

De Stad als Natuurreservaat voor Bestuivers – RefuBees en BeeTotems

RefuBees is een langlopend artistiek-wetenschappelijk actieonderzoeksproject van kunstenaar Hans Kalliwoda en Stichting De Blinde Schilders. Het project onderzoekt hoe steden kunnen functioneren als tijdelijke refugia voor wilde bestuivers en hoe kunst, wetenschap, bestuur en burgers gezamenlijk kunnen bijdragen aan biodiversiteitsherstel in de gebouwde omgeving.

Centraal binnen het project staan de BeeTotems: sculpturale interventies in de openbare ruimte die ecologische infrastructuur, sociale sculptuur, educatie en burgerparticipatie samenbrengen. Iedere BeeTotem wordt gecombineerd met een BeeHotel en vormt daarmee een complete habitat voor wilde bestuivers: een restaurant en hotel in één. Samen functioneren zij als zichtbare ontmoetingspunten waar ecologische zorg, kennisuitwisseling en gemeenschapsvorming samenkomen.

Het project vertrekt vanuit een opmerkelijke ecologische ontwikkeling. Terwijl het Nederlandse platteland in de afgelopen decennia een groot deel van zijn biodiversiteitswaarde voor bestuivers verloor door intensivering van de landbouw, pesticidgebruik en habitatverlies, blijken steden steeds vaker relatief gunstige omstandigheden te bieden voor wilde bijen. Onderzoek van onder andere Arie Koster en recente analyses van EIS Kenniscentrum Insecten laten zien dat Amsterdam inmiddels meer dan honderd soorten wilde bijen herbergt en daarmee een belangrijke rol vervult als stedelijk refugium voor bestuivers.

RefuBees combineert deze wetenschappelijke inzichten met artistieke interventies. De naam RefuBees verwijst naar wilde bijen die door ecologische omstandigheden gedwongen worden nieuwe leefgebieden te zoeken. Het project gebruikt deze metafoor om bredere vragen te stellen over gastvrijheid, verantwoordelijkheid en de relatie tussen mens en natuur in de stad.

Een belangrijk uitgangspunt is dat wilde bijen niet als één groep kunnen worden benaderd. Nederland telt ruim 360 soorten wilde bijen, waarvan iedere soort specifieke eisen stelt aan voedsel, nestgelegenheid, bodemtype en leefomgeving. Veel soorten vliegen bovendien slechts enkele honderden meters van hun nest. Hierdoor vraagt biodiversiteitsherstel niet alleen om meer groen, maar om een fijnmazige spreiding van soortspecifieke voedsel- en nestlocaties door de hele stad. RefuBees onderzoekt hoe deze zogenoemde "spreidingsopgave" ruimtelijk, sociaal en bestuurlijk kan worden georganiseerd.

Sinds de eerste BeeTotems in Amsterdam groeide het project uit tot een internationaal praktijkonderzoek met partners uit de kunst-, natuur-, onderwijs- en onderzoekswereld. Realisaties en samenwerkingen vonden plaats met onder meer Naturalis Biodiversity Center, Hortus Botanicus Amsterdam, Technische Universität München, Haus der Natur Salzburg, TU Delft, TU Darmstadt, gemeenten, bewonersgroepen en een groeiend netwerk van ecologen, ontwerpers en beleidsmakers.

Naast de fysieke installaties ontwikkelde RefuBees een reeks aanvullende instrumenten. Via het programma "Adopteer een RefuBee" kunnen bewoners zich verbinden aan een specifieke wilde bijensoort in hun omgeving en bijdragen aan haar leefgebied. Het BeeCircus fungeert als mobiel platform voor educatie, ontmoeting en verbeelding. De Karmagotchi vormt een experimentele

digitale laag waarin lokale zorgpraktijken, sensorgegevens, KNMI-data, voedselcycli en waterbeheer zichtbaar worden gemaakt en bewoners actief betrokken blijven bij het welzijn van hun BeeTotem.

RefuBees beschouwt Amsterdam niet als einddoel maar als prototype. Het project ontwikkelt een adaptieve methodologie voor de posthumane stad: een stad waarin mens, natuur en technologie niet langer als afzonderlijke domeinen worden beschouwd, maar als onderling verbonden deelnemers aan één gedeelde leefomgeving. De BeeTotems fungeren daarbij niet alleen als kunstwerken, maar als fysieke knooppunten binnen een groeiende sociale sculptuur waarin biodiversiteit, burgerschap en collectieve verantwoordelijkheid samenkomen.

Vanuit deze benadering werkt Stichting De Blinde Schilders aan een schaalbaar model voor stedelijke biodiversiteit, waarin lokale actie, wetenschappelijke monitoring, artistieke verbeelding en internationale kennisuitwisseling elkaar versterken. Het uiteindelijke doel is niet alleen het beschermen van wilde bestuivers, maar het ontwikkelen van nieuwe vormen van samenleven waarin zorg voor andere soorten een vanzelfsprekend onderdeel wordt van de stedelijke cultuur.

World in a Shell / BestuivingsLab

Dit project is een voertuig voor interculturele uitwisseling en intellectuele kruisbestuiving, ondersteund door sociale en ethische overwegingen. Het is een interdisciplinair project dat opereert binnen de liminale ruimtes tussen kunst, wetenschap en onderwijs - met verwijzingen naar milieu / groen leven en humanitaire kwesties (met name rampenbeheer en de vermindering van de beschikbaarheid van ruimte).

Het project is een geavanceerde technische stunt. Nieuwe 'Concepts of Homes' zijn meer dan ooit nodig in tijden van veranderende klimaten en massamobiliteit. World in a Shell presenteert een architectonische uitdaging, een baanbrekende technische stunt, een 'paradigmaverschuivende-interventie als project-in-the-make aan de TU Delft University for Technology (2000-2005) en is een inspiratiebron geweest voor de kleine en containergebaseerde woningbeweging en de stimulans voor de eerste studentencontainers van DUWO in 2003. In retrospect was het de eerste Tiny-house die volledig autarkisch en op basis van hernieuwbare energiebronnen is ontworpen.

Als artist-in-residence en walk-in-sculptuur brengt het echter energieën over, een beetje magie, waar 'kunst de wetenschap ontmoet', een goddelijke symbiose van het tastbare en het ongrijpbare, een plezier om te ervaren, zij het de esthetiek, de akoestiek of de techno-nurdiens. Perfect voor een breed scala aan activiteiten. Hoe verder weg, hoe beter! Nieuwste installatie als 'Future Pollination Lab' met inspiratiesessies over zwermintelligentie en waarom een gezonde sociale cohesie een voorwaarde is voor ecologische duurzaamheid. Zoek het verder op Facebook.

Als hightech multifunctionele installatie is WiaS gebaseerd op de afmetingen van een standaard zeecontainer, maar is het zevenvoudig van de oorspronkelijke grootte uit te klappen. Met een zelfvoorzienende en energieonafhankelijke infrastructuur kan WiaS in elke klimaat- of geografische omgeving functioneren. Het wordt aangedreven door hernieuwbare energie (wind en zon) met een enorme energieopslagcapaciteit en digitale interface. In technische termen is het 's werelds krachtigste microgrid-technologie voor zijn omvang die draait op hernieuwbare energie. WiaS maakt

ook gebruik van technologieën die kunnen worden gebruikt zonder afbreuk te doen aan het milieu of de waarden en levensstijlen van de mensen die het bezoekt.

De raad van adviseurs voor WiaS bestaat uit Charles Esche, voormalig directeur Van Abbemuseum, Eindhoven, Jan Pronk, voormalig minister van Buitenlandse Zaken en Wonen, prof. Dr. Internationale Ontwikkeling ISS, Den Haag, Paolo Bianchi, onafhankelijk curator en kunstcriticus, Baden / Zwitserland en Rob Docter, voormalig directeur van het Berlage Instituut in Rotterdam, Nederland.

Het praktijkgerichte artistieke onderzoek uitgevoerd met WiaS is gekozen voor hosting door de Australische organisatie 'Project Anywhere' en gepresenteerd op hun symposium in Parsons New School NY City.

Door middel van een kunstenaarsinterventieproces is WiaS ontwikkeld aan de Technische Universiteit Delft, waarbij praktisch een breed scala aan faculteiten betrokken is, beurzen ontvangen en sponsoring door 75 instellingen (en andere sponsors). Voor de onderzoeks-, ontwerp- en bouwfase is ongeveer 50 jaar arbeid geïnvesteerd en UNESCO Parijs eerde WiaS door haar beschermheerschap toe te kennen.

Technologische vooruitgang alleen was niet het doel. Het doel was daarentegen om een vaartuig te ontwikkelen dat persoonlijke interactie, het delen van kennis mogelijk maakt en om brede oplossingen voor te stellen op het gebied van autonomie en decentralisatie. In deze context is de meest gewenste functie van WiaS als een kunstenaarslaboratorium om zowel verhalen te vertellen als te verzamelen.

Europartrain

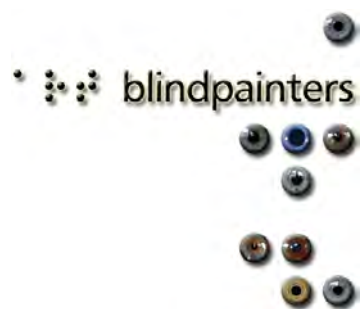
De reis van de europartrain begon in 1997 in Thessaloniki, Griekenland, toen de culturele hoofdstad van Europa. De europartrain reisde door Europa en verzamelde dynamisch treinwagons uit alle landen om samenwerking tussen de verschillende Europese culturen op gang te brengen en interactie te stimuleren.

Daarbij werden kunstenaars uit heel Europa uitgenodigd om naar de europartrain te komen en kunstwerken te maken die representatief zijn voor het huidige Europese culturele klimaat. Een tijdelijke autonome en mobiele ruimte die buitengewone ervaringen en inspiratie biedt aan vele lokale gemeenschappen en individuen.

In elke stad waar de europartrain stopte, zijn festivals, manifestaties en tentoonstellingen georganiseerd. Mensen op treinstations konden in één wagon stappen en door van wagon naar wagon te lopen, doorkruisten ze het hele continent zonder dat de trein in beweging was.

In dit 5-jaarig project werd de trein in 23 Europese treinstations tentoongesteld die meer dan 100.000 bezoekers trokken, terwijl tegelijkertijd zes boeken zijn gepubliceerd, vergezeld van een kunstdocumentaire film die je terug kunt vinden in bibliotheken van centra voor hedendaagse kunst zoals het Tate London, Stedelijk Museum Amsterdam, Museum Basel, enz.

De adviesraad voor het project bestond uit Trevor Davies, directeur van Copenhagen International Theatre en directeur Copenhagen 96 Cultural Capital of Europe, Jan-Willem Schrofer, voorzitter van de Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam en voorzitter / secretaris van Prix de Rome, Paolo Bianchi, curator , kunstcriticus, journalist en redacteur voor onder meer Kunstforum International, Duitsland, Heiner Holtappels, directeur Nederlands Instituut voor Mediakunst en Coen Stork die Nederlands ambassadeur was in Pretoria, Havana en Boekarest. Hij was de beschermheer van het Europartrain-project.

JAARREKENING 2025

Stichting De Blinde Schilders
Postbus 1136
1000 BC Amsterdam
Telefoon +31 655 356 343
RSIN 805277900
KVK 41226404

eerste opmaak, 15 juni 2025
ter goedkeuring van het bestuur

BALANS per 01-01-2025

apparatuur,	0,00	VERMOGEN per 01-01	39.850,22
inventaris debiteuren	0,00		
saldo kas	0,00	crediteuren	0,00
saldo Bank	39.027,22	lening	0,00
omzetbelasting 2024	823,00	te ontvangen facturen	0,00
	39.850,22		39.850,22

BALANS per 31-12-2025

apparatuur, inventaris	0,00	VERMOGEN per 31-12	2.740,30
debiteuren	0,00		
saldo kas	0,00	te ontvangen facturen	0,00
saldo bank	2.740,30	crediteuren	0,00
omzetbelasting 2024	0,00		
	2.740,30		2.740,30

VERLIES en WINSTREKENING jaar 2025

Directe projectkosten	37.242,67	Subsidies	51.723,12
		Donaties	0,00
Projectbureau:			
Studio, werkplaats	4.075,69		
Vervoer en transport	3.111,63		
Representatie en catering	691,41		
Overhead, stichting:			
Kantoor en communicatie	2.344,31		
Verzekeringen	1.206,34		
Bank, kosten en rente	310,77		
BEDRIJFSRESULTAAT	2.740,30		
	51.723,12		51.723,12

Toelichting op de Jaarrekening 2025

Deze toelichting geeft uitleg met betrekking tot de jaarrekening van de Stichting De Blinde Schilders over het boekjaar 2025..

Het beginsaldo van de Stichting per 1 januari 2025 bestond uit middelen die in 2024 niet zijn besteed in het kader van de subsidie ter voorbereiding op de activiteiten in 2025. Deze middelen zijn uiteindelijk besteed aan de punten op de lijst met betrekking tot de uitgevoerde activiteiten, zoals beschreven in hoofdstuk 4.1, 'Toelichting op de activiteiten in 2025', van het Beleidsplan.

Dankzij onze vooruitziende blik realiseerden we ons in augustus 2025 dat alle budgetten opraakten en slaagden we erin om via onze contactpersoon bij de afdeling Groen van de gemeente Leiden een kleine subsidie te ontvangen.

Het overschot van 2.740 is gebruikt om de doelstelling van de Stichting in 2026 verder te bevorderen.